

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 233/2014-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. apríla 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Jána Lubyho predbežne prerokoval sťažnosť T. R., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza v konaní vedenom pod ČVS: ORP-540/OEK-PD-2010, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. R. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 7. februára 2014 doručené podanie T. R. (ďalej len „sťažovateľ“), ktoré označil ako sťažnosť. V tomto podaní uviedol, že smeruje proti uzneseniu vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza (ďalej len „vyšetrovateľ“) ČVS: ORP-540/OEK-PD-2010 z 20. januára 2014 (ďalej len „uznesenie o pokračovaní trestného stíhania“), ktorým vyšetrovateľ rozhodol o pokračovaní trestného stíhania vedeného proti nemu a ďalším obvineným pre podozrenie z viacerých trestných činov.

Z priloženého uznesenia o pokračovaní trestného stíhania vyplýva, že sťažovateľovi bolo vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa z 13. marca 2008 a uznesením vyšetrovateľa z 28. júna 2010 bolo trestné stíhanie prerušené podľa § 228 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, pretože nebolo možné pre neprítomnosť svedka vec náležite objasniť. Po odpadnutí dôvodu prerušenia konania vyšetrovateľ rozhodol uznesením z 20. januára 2014 o pokračovaní v trestnom stíhaní.

Sťažovateľ uvádza, že od 23. apríla 2008 do 30. septembra 2010 bol vo väzbe v inej trestnej veci. S poukazom na nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 55/98 namieta, že orgány činné v trestnom konaní boli povinné postupovať s osobitnou starostlivosťou a urýchlením aj v trestnej veci, v ktorej nebol vzatý do väzby, pretože jeho osobná sloboda bola vo svojej podstate obmedzená vo všetkých súbežne vedených samostatných konaniach.

Na tomto základe sťažovateľ namieta, že stav jeho právnej neistoty v označenom trestnom konaní trvá príliš dlho, a preto podľa jeho názoru bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd posúdil podanie sťažovateľa podľa jeho obsahu ako sťažnosť, ktorej podstatou sú namietané zbytočné prieskumy v trestnom konaní vedenom proti sťažovateľovi.

Sťažnosť v predloženom znení neobsahuje náležitosti podľa § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, a preto ústavný súd vyzval sťažovateľa na jej doplnenie prípisom z 10. marca 2014, v ktorom ho poučil, ako treba sťažnosť doplniť, a poučil ho aj o právnych následkoch nesplnenia výzvy v určenej lehote 15 dní. Výzva bola doručená sťažovateľovi... 13. marca 2014.

Sťažovateľ nereagoval na výzvu ústavného súdu v určenej lehote, a preto ústavný súd jeho sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. apríla 2014